

днесъ, най-много магарета има въ Сливенъ и Ст. Загора, а отъ всички градове най-много катъри се падатъ пакъ на Сливенъ. Съ тѣхъ боравятъ най-вече тѣй нареченитѣ *кираджии*, преносвачи на разни товари (храни, колониални и др. стоки) между Сливенъ—Котелъ, Сливенъ—Търново, Сливенъ—Шуменъ, сношаващи се дори съ Русе, Силистра и Варна (презъ робството).

Като споменъ отъ търговската раздвиженостъ въ Сливенъ презъ българското царство може да се посочи преданието, споредъ което *сливенската болярка Дража* построила *ханъ* въ Сливенъ, въ който да пренощуватъ пѣтниците и търговцитѣ, минаващи презъ Сливенъ. Тоя ханъ е днешния *Дебой* (до църквата Св. Димитръ), който действително е по посока на пѣтя отъ Ямболъ, Сливенъ (презъ срѣдния днесъ Сливенъ и Селището) Демиръ-капия, Търново и обратно. Въ времето, когато този ханъ е билъ строенъ, срѣдния Сливенъ не е съществувалъ, а билъ обрасълъ съ буйна гора, всрѣдъ която край надлеженъ пѣтъ се е намиралъ и самия ханъ. *Дебоя, Таиш-хана* или *Чемберли Таиш-ханъ*³⁾.

Вънъ отъ товарния добитѣкъ (коне, катъри, а за домашни цели и за близки разстояния—магарета) въ Сливенъ сж си служили и съ *коля*, впрѣгани най-вече съ *волове* и коне, а съвсемъ рѣдко съ *биволи*, съ които по-често си служили турскитѣ селяни.

Интересно е да се знае, дали старитѣ българи си служили съ *камили*, като товарни и превозни животни. Стокитѣ отъ Цариградъ, Одринъ, Бургасъ и т. н. до кжде 1890 г., значи до построяването линията Ямболъ—Бургасъ, се носѣха най-вече съ *камили* (особно товари съ соль) и обратно, старитѣ сливенски аби се изнасяли на югъ пакъ съ *камили*. Професионалното име *камиларъ* е вече съ български суфиксъ, а *камиларитѣ* отъ горнитѣ години сж били *българи* изъ източна Македония. Въ Еленска околия има село *Деведжи*, турска дума за *камилари*, а въ Добришка — *Деведжи* — *къой* (камиларско село). Въ Сливенъ има стара поговорка, която говори за фамилиарността на сливенци съ *камиларитѣ* („*който се познава съ камиларя, вратата му трѣбва да е висока*“). Тѣй или инѣче, сливенци и до днесъ помнятъ *камилскитѣ кервани* въ Сливенъ презъ режима на турцитѣ и малко преди отварянето на линията Ямболъ—Бургасъ (Даже честото тукъ идване на *камили* е помогнало на мѣстнитѣ гамени да имъ изучатъ и тънкостьта на нравитѣ. Така, събирали се около *камилитѣ* и ги дразнѣли съ думитѣ: „*камила безъ уши*“, които думи *камилитѣ* ужъ разбирали!)

³⁾ За сжщата цѣль е билъ построенъ, вече по-късно отъ Мевлеви Мехмедъ паша, дефтердаръ на Мұрадъ IV, десетия по брой ханъ въ Сливенъ въ 1642 г., „за почивка на пѣтниците“, както личало отъ надписа му (ср. Евлия Челеби за Сливенъ.)